

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. X. Dulcis memoria Matris Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

mus. Abscondamus ergò vitam nostram cum Christo in *Deo*: per quem translati sumus de morte ad vitam: *Salui erimus in vita ipsius.*
 Rom. 5. 10. Quare pro panoplia morientis est Crucifixus ad preces, ad oscula porrectus: Lectio Dominicę Passionis: Crucis item signum, cum aque sacrę asperzione, ac aliàs, ab ipso ægro, alijsq; expressum: vt per signum Crucis de inimicis nostris liberet nos *Deus* noster. Crucifixo tuo
 Isaia 54. 4. confixus, *Noli timere, quia non confunderis, neq; erubesces: non enim te pudebit, quia confusionis adolescentiæ tuæ obliuisceris.*

CAPVT X.

*Dulcis, & pretiosa morientium occupatio,
 memoria Dei Matris.*

I **H**Aec est *Mater pulchræ dilectionis, & sanctæ spei*, quod maxima experientia loquuntur. Inter captiuitatis erumnas, & summam rerum omnium penuriam, interq; prædones hæreticos morienti suo *P. Martino Gutierrez* hæc Mater indulgentissima non defuit, quando mortui corpus modestè, grauiusq; ipsa curauit, composuit, & videri desijt. Huic ante B.V. Sacellum in itinere equitanti diuino lumine ostensum est, eam esse supremam, quam in vita haberet hebdomadam: id quod factum, eo post aliquot dies in carcere
 vità

Platus ex
 hist. Soc.
 1573.

vitâ functo. Hæc est illa, amicta sole mulier, quæ sub suo illo expanso Regio, & gemmis referto pallio collectos Ignatij filios maternè quasi sub vmbra ostendit eidem *Guttierio*: ei significans, se illorum esse Matrem, eosq; omnes in suam protectionem suscepisse, veluti gallina pullos suos. Cuius certè pallij nulla nobis maior est vntquam, quàm in illo mortis terrore, necessitas.

Sumus sub pallio Dei Marris. P. E. E. ias à S. Maria. legation. lib. 2. c. 31. pag. 604.

2. *P. Petrus Canisius* æger, nullum diem, absq; repetitâ sæpiùs *Marianæ* Coronæ recitatione abire patiebatur; vt sic mortis per singula coronæ grana memor quotidie, sub Magnæ illius de serpente calcaneis nostris insidiantæ triumphatricis præsidium ad vltimas necessitatum omnium angustias redactus confugeret, ab ea quam calamo defenderat defendendus.

3. *P. Franciscus Costerus* Virgineus Dei Matris cliens, illi calamo, linguâ, imitatione deuotissimus, Bruxellis morti concessit, Psalmo; *Qui habitat*; audito, illa, quæ illic referuntur beneficia grato animo agnoscens, & vltimum expectans. *Mariæ* ab ipso partu à Matre dedicatus erat. Morti proximus, interrogatus, *Quis cultus* Deiparæ esset omnium acceptissimus? Respondit: *Constans, quantumuis exiguus.*

1619. 6. Dec.

Constantia etiam in minimis B. V. obsequis.

4. *Alphonsus Ouandus* tiro æternum diem inuenit 6. Nou. Hic collecta omnium singulorumq; Nouitiorum, quæ in ijs videbat, virtutum decora adeò felici imitatione exprimebat,

1614. Linnæ anno æt. 18.

bat, vt omnium esset electum virtutis exemplar. At Matri Virgini præcipuâ imitatione colendę prælargè addictus, faciebat quidquid ijs commendamus, quos ea in virtute cupimus eminere. A Patre quodam sub mortem quid demum per illam obtinuisset, fidentiùs rogatus, duo dixit, capita reliquorum. Alterum, quòd suauis quadam propensæ mentis facilitate, intentos pronæ in illam mentis oculos irretorto obtutu haberet defixos: ex quo aspectu sæpè illi sit natus intimus quidam cordis ardor atq; alacritas, quâ socors demonium, à quo ad plumbeum quendam torporem se inclinari sentiebat, nullo negotio superabat. Dulce quiddam, alacre, generosum sibi tunc suggeri, & ardua omnia, veluti ceram à facie ignis, ab inexplicabili illa *Maria* cor delectantis iucunditate liquefcere, solâ Virginis ad amandum imitandumq; propositæ recordatione. *Alterum* esse, quòd inde hauriret, quòd experiretur sibi lumen quoddam è Cælo affluere vi huius recordationis, in quo lumine perspicuè videret inæstimabilem dulcissimæ Vocationis dignitatem: cui adeò se affici sentiebat, vt diceret se, tametsi salutis certus esset, si mundo frueretur, nullis tamen mundi delicijs postpositurum ingens hoc ac tanti momenti donum. Nihil à se cælesti illâ Dominâ dignum agi: sibi fixum esse ac ratum, vt, præmissâ diligentissimâ ponderatio-

Ferrior
spiritus à
Deo per
B. V. cultum.

Vocatio.

Id agendū
quod B. V.
gratissimū.

ratione, id, quod horà quavis, & in quavis occupatione *Dei* Matri omnium gratissimum, fore intelligeret, ageret, neq; ab eo se vllà negligentia, vel tepore sineret retardari. Propè iam aberat, vt animam ageret, cum B. Stanislai poposcit imaginem: & allocutione suauissima illum consalutans, illum rogauit, vt à Virgine Matre Clienti suo suas virtutes impetraret.

A B. Stanislao quid petendum.

5 *Bartholomæus Valditarus* hilaritate amabili admirabilis inter dolores iuuenis, atq; ætate senectutis etiam in annis paucis sita, & morte immaculata maturus, Messanæ inter mortales esse desijt. Increcente dolorum vi, deficientes vires cælestibus volebat colloquijs recreari. Rogatus quà de re vellet sermonem institui; *De Domina nostra*, inquit. & si quis aliò casu fortè quopiam deflecteret, suauissimè admonebat, vt ad argumētum rediret, à quo discesserat. Illis quibus animum innutriuerat erga *Deiparam* obsequijs adeò constanter adhæsit, vt ea omnia in commentariolum relata exactè ad vltimum vsq; vitæ, ad amissim obseruàrit. Dies integros in *Marianæ* cuiusdam imaginis amplexibus consumebat suauissimè, noctesq; totas, cum somnum capere non posset, breuiiores ac dulciores ducebat inter delicias Marianas quàm si profundè placidèq; dormisset. Ibi castissimi amores, tenerrima oscula, & ille pectoris, ocu-

1619. 25. Martij. Colloquia de B.V. libenter audienda.

Constantia in obsequijs B.V.

K lorum,

Imago
B. V.

lorum, animiq; deliciae, quas experiuntur felices illi quibus *Maria Dei Mater* verè cordi est: cuius ille imaginem adstringens pectori, Virginem ipsam toto pectore imbibebat in cor, dicebatq; ad inuisentes de illius imagine: Videte, videte quàm pulchra est! &c.

1627.

6 *P. Matthæus Regner* Barcinonæ moriens, plenà fiduciæ tranquillitate, repente, paulò antè quàm spiritum ederet, ad Beatissimam Virginem conuersus, Pulchrè nosti, aiebat, ò mea Domina! O Mater purissima, pulchrè nosti, nullo me graui scelere, carissimum Tibi & mihi tuum Filium offendisse!

1521.

Moriens
conspici-
tur sub
B. V. pal-
lio.

7 Laureti cùm tenerrimas inter semper amatae erga *Deiparam* pietatis significationes moreretur *P. Odoardus Bernauellus*, aliàs *Iosephus Marianus*, Asculi in Piceno summo manè cuidam Patri sub aureo *Deiparae* gloriae Reginae pallio est conspectus in veste Societatis, illà illum suum esse *Filium* iterùm, tertioq; disertè attestante. Agnouit *P. Odoardum* esse *Filius B. V.* is qui hæc videbat: & de illius morbo ac morte postridiè Laureto literæ appulère. Occupate in eius cultu: & sub aureo illius pallio illius verè filius, *Mariae* filius, & verus quidem verè *Mariae* filius, delitesce.

Annua
Dō. Prof.
Valent.
1606.

8 *P. Michaël à Fontibus*, reliгиозum, & *Deiparae* Virgini sacrum caput, Indicis aliquando laboribus fessus, ac iacens, à Regina gloriae visitatus, & bono animo esse iussus est:
fore

fore enim aiebat Virgo, vt hæ illi ærumnæ purgatorij pœnarum instar essent, atq; his purgatus securâ morte absq; vlllo ad purgatorium diuerticulo abiret in cælum. Hoc illi per omnem vitam postea, sed morienti potissimum, solatium fuit. In eius rei memoriâ secundâ quauis feriâ cum in triclinio, tum in culina, consuetis sese afflictiandi exercitationibus boni nunciij memoriâ recolebat. Religiosus quidam à virtutis celebritate fide dignus habitus in omnium opinione, dixit hunc Soc. *Iesu* Patrem, ignotum sibi licèt, cælesti Patriæ ciuem esse designatum. Alius è nudipede, vt vocant, S. Francisci familiâ religiosissimæ virtutis vir de hoc P. Michaele loquens palàm, paucis, inquebat, retrò annis ex hac vita migravit è Societate quidam, cuius anima cæli regna conscendens obuiam habuit *Deiparam*, Apostolorum Principem, & D. Ioannem, S. deniq; Patrem Ignatium. Gestabat veneranda *Dei Mater* suis ipsa manibus Coronam, quâ mox beatam illam animam honoris ergò donauit. De quo autem locutus fuisset, petenti Archiepiscopo, *Patrem Michaëlem à Fontibus* nominauit.

Nunc patet
est purgato-
rii compen-
dium.

Feria 2.

B. V. suo
clienti mo-
rienti ob-
uia cum
corona: &
S. Petrus,
S. Ioannes,
S. P. Igna-
tius.

9 Potofij in Perù diem extremum clausit *Didacus Alphonsus* Nouitius Coadiutor, die, quem ipse disertè prædixerat. Diuinæ Matri impensè addictus, biduo ante obitum ab illa visitatus, impletus gaudio adeò fuit, vt tegere

1625. 13.
Aug.

K 2 illud

Vestis Beatis.
V.

illud planè non posset. Negabat tamen visam sibi ipsam celestis Domine faciem, sed vestem duntaxat: à qua pulcherrimè venustà, & deliciarum delicias spirante se supra quàm narrare id posset affectum. His plenus intrauit in gaudium Domini sui. Huic ergò conspecta *Dei* Matris vestis, vltima & dulcissima huius vitæ occupatio fuit. Felices, si sub mortem etiam nos illà sub veste scitè condamus.

Lib. 3. c. 10.

1601. 1.
Iunii.

Iob 17. 3.

Annæ
Rō. 1597.
21. Sept.

10 In vita Alph. Rodriguez Beatissima Virgo ostendit quà erga benignas maternasq; illius curas mente ac spe esse debeamus pro illo mortis articulo, & ijs, quæ sequentur. Aderat morienti *Iacobo Ruiz* Alphonfus, ac statim atq; ille animam egit, coronam B. V. pro illa iam tertio recitans vidit Iacobum cælesti Regina adstare ad latus: & coronam porrò pertexens, Iacobi preces potius sibi postulandas esse intellexit, quem gloriosum videbat. Quid ni ægro hæc legenti vel audienti ad B. V. dicere liceat id, quod Iob olim cum Deo loquens dixit? *Pone me iuxta te: & cuiusvis manus pugnet contra me.*

11 *M. Celsus Finettus* Romæ vitam in *Maria* sinu, tenerà, vt ita dicam, morte, amabiliq; vitæ compendio deposuit. Hic puri candoris, & religiosæ disciplinæ custos per diligens, in Societate sex annos vixit. Palmaris, inter laudes reliquas, in illo dos fuit, amata & præcipuà veneratione culta gloriosissima *Cæli Regina,*

gina: quam ipse, vt ibidem narrat Collegium Romanum, in morte visam, mortem sibi & salutem certò prædixisse narrauit; diem quoq; purgantium pœnarum in quadriennium finitam nunciasse. Adiecit insuper Beatam Matrem, *M. Antonium Ridolfinum* adolescentem 22. annorum, quatuor tantùm in Societate, quem ipse in Logicæ studijs habuisset condiscipulum, & fortè per id tempus ægrotabat, non longo interuallo secuturum: non tamen illi vltra biennium purgatorij carceris finitam diem. Ac omninò Celsum secutus est *Antonius*, & ipse alacritatis ad virtutem omnem, experrectæ adolescens, ac pulcherrimo impetu ad virtutem. Hæc nobis per suum Celsum nunciat Virgo nostra, vt nos excitet amore quidem sui, sed etiam timore pœnarum.

B.V. mortē, purgatoriumque prædicat.

12. Octob

12 *Bartholomeus Mantica* Coadiutor sub mortem spectatę coràm *Deip.* Virginis Matris alloçutione, ac mentium cœlestium concentu exhilaratus putatur verosimillimis coniecturis. Mortem suam prædixit. Sacramentis, & piâ lectione recreatus, ad quietem oculos clausit. Sed cœlestis fuit illa quies. Nam excitatus, & vultu pulcherrimè, ac manibus gestiens, in hæc erupit: Hem quale beneficium, Virgo Sanctissima, hem quantum beneficium, mori in Societate; & mori in hac domo Societatis! Quieuit! Paulò iterùm post ad eum qui adstabat. Excipisne tuis auribus, frater, inquit,

Annus Dom. Prob. An. 1600.

Vocatio.

16. Dec. quit, suauem concentum? Tacuit! Et breui admotis pectori manibus cælo cessit.

13 *P. Ludouicus Goës* præstanti semper erga *Deiparam* religione vir, cum propè iam abesset à supremo vitæ actu, rogatus ab ijs, qui aderant fratribus, vt in ipsos conuerteret oculos: Sinite, inquit, ita esse. Nam coram me Sanctissima Virgo adstat. Ita ad illam eternum videndam profectus, oculos clausit.

Hist. Soc.
1567. num.
215.
Ibid. n. 91.

14 *P. Emmanuelis Miona* mors ibid. ab aflatu circa ægrum à præsentè Virgine suauissimis odoribus celebrata. Et verò ipse iam Spiritum ferè extremum ducens quid ita oculos cælo præter solitum aliquid significans intenderet rogatus, disertè dixit, se *Deiparam* intueri.

15 *Francisco Falloxio* cælesti Virgini religiosissimè addicto ipsam adfuisse, is Romam perscripsit, qui Francisco morienti adfuit Pater. Dicebat ore blando renidens B. Virgo, fore, vt post horæ vnus interuallum è mortalitate hac sit migraturus. Tum verò Franciscus horam illam supremam necessarijs maximè ac omnium pretiosissimis occupationibus impendit, & obiit. Si nobis vnâ tantum horam superesse diceret Virgo Mater, quæ tunc ageremus? Eia illa nunc agamus.

Hora vltima.

Videndum quomodo velles horam vitæ vltimam expendere.

16 *P. Bernardino Realino*, cum diceretur, gratulatione dignam rem esse, quòd, vti frequenter optarat, die Beatissimæ Virginis à

Vir-

Virgine affumeretur in æternos amplexus ; diem enim illum diem Sabbathi esse , & Visitanti Virgini dicatum, atq; adeò gemino titulo *Mariæ* sacrum , Bernardinus in vltimam quam in hac mortalitate edidit vocem spiritu collecto, *O Domina mea Sanctissima!* suspirans dixit , & sacrum cereum manu tenens , recitato ab omnibus , qui aderant voce clarâ fidei Symbolo, Christi vulnera suauitatus, admoto pectori ad amplexum vltimum Crucifixo, factâq; iterùm signis vt poterat peccatorum confessione absolutus , dum Christi patientis ac morientis Euangelium legeretur , inter eas, quæ suggerebantur , igneas aspirationes, inter odores fragrantia, quam afflabat, pretiosam animam, in *Iesu & Mariæ* complexu reliquit anno ætatis 86. Societatis initæ altero & quinquagesimo. Alterà postquam expirauit horâ, Ioanni Thomæ Lupienti Notario vigili & attento præcellens pictura oculis obiecta est; in qua, maiestate cælesti spectatissima *Dei Mater*, paruulum brachio Filium, complexa visebatur. Pone hanc, S. P. Ignatius adorabundus , & P. Bernardinum Realinum, genibus nixum Filio ac Matri velut offerens apparebat. Et verò benignâ eum qui offerebatur libenter recipientis significatione, annuebat Patri Ignatio *Dei Mater*, quo in spectaculo, dulcissimâ, & cum nullis mundi delicijs conterendâ suauitate perfusum Ioannem

1616. 2.
Iulii.

B. V. cum
S. P. Ignatio morientem illi offerente.

nem Thomiam extemporalis illa è cæli officina veniens imago ab oculis repente subducta reliquit.

1631. 9.
Iulii. Manilæ.

17 *P. Didacus de Saura* vir ille, vt aliàs patebit, mirabilis, in morte rogatus, ecquid esset potissimum quo tunc recrearetur; post pium, & breue silentium, respondit; *Beatissima V. Matris Presidium.*

1635. vlt.
Aug.

Orandum
tanquam
vltimo vitæ
die:

18 *Franciscus dela Molte* Armenteriæ peste extinctus, vltimo vitæ die integra tria Rosaria, quorum singula 150. salutationibus Angelicis constabant, etiam in illa pestilenti febre piè recitauit; vt eò ardentius ac impensius pijsimæ *Dei* Matri agonem suum vltimum commendaret.

1617. 21.
Iun.

19 Tolosæ Angelici adolescentis Nouitij *Francisci Renoulz* pridie festi *B. Aloysij* tenerimæ lætitiæ plena vox fuit: In cælum, in cælum ibimus! *B. Virgo* meæ causæ patrociniū suscepit. Ipso *B. Aloysij* die diem clausit, ita vt quarto ante die prædixerat.

1571.

20 *P. Ioanni Martinio* Toleti, sunt, qui *Deiparam* (quam vnice venerari solebat) apparuisse moribundo, & cælestis solatij plurimum attulisse affirmant.

1633.
Ciuitas
cordis.
B. V. æ-
grum inui-
tat ad cæ-
lum.

21 *P. Iacobus Piot* Viriduni æger, & per aliquot dies mutus, in vigilia Assumptionis *B. V.* ad nostros, O quanta, inquit, est illa, quæ mihi à Christo in cælis gloria præparatur: & quàm exundans idcirco fluminis impetus, qui lætificat

ficat Ciuitatem cordis mei ! Eia, videtis Vir-
ginem, quæ me ad Cælum inuitat? Cùm verò
subdubitarent nonnulli, an hæc ab homine
mentis satis compote dicerentur; P. Iacobus
tam clara dedit sanæ mentis argumenta, vt
nefas fuerit dubitare. Addebat, ægrum se cor-
pore, at non mente: atq; ad affirmandam ho-
rum, quæ dixerat omnium, veritatem, sequen-
ti die se de vita abiturum. Abijt ipso *Deiparæ* 15. Aug.
Triumphatricis die.

22. *M. Francisco Caietano* inter feriam 6. & 1607. 20.
Sabb. Sanctum, noctem supremam agenti dies April.
æternus illuxit. Hic auditus est Beatissimæ Vid. hic
Virgini dicere, cùm se à nemine audiri puta- G. 20. n. 62
ret: *Quà de causà huc venisti, Mater Dei? Ob-
secro te, fac vt animam meam Filio tuo reddam.*
Quæ vbi ab ægrorum curatore audita esse in-
tellexit, interposito diuini amoris nomine, ro-
gauit, ne vlli eorum, quæ nocte audierat, quic-
quam ediceret. Aliàs ad Crucifixum auditus
est dicere: *Tolle me, Domine, de hac vita morta-
li: & per tuam misericordiam deduc me, vt gau-
deam tecum, & cum Sancta tua Virgine Matre
Maria.* Inter Litanias vbi S. P. Ignatij nomen
audiuit: *Obluiscere, aiebat, Pater mi, eorum, que
deliqui recordare me esse Filium tuum. Nunc
necessaria mihi est tua protectio: intercede pro
me, vt hinc abeam ad videndum vnà tecum
Christum meum.* S. Xauerium inuocantis facies
visa est à fratrum quodam singulari quadam

Desid. cae-
lestis pa-
triae.

Ad S. P.
Ignatium

pulchritudine emicare . Hæc, & his plura de illo eius vita .

23 Donum perseverantiæ, seu finalis gratiæ, de condigno certum est nos non mereri . Quare ad Matrem gratiæ eundum est, vt illa tales nos faciat, quales fuere de Societate illi, qui illi maximè placuere, ac sub illius præsidio felicissimè sunt vitâ functi: vt faciat nobis filijs Societatis suæ id, quod fecit morienti Carolo filio S. Brigittæ, cum dæmones ab illo arceret, eiusq; animam in Paradisum deferret: quod deniq; eidem Sanctæ de suis promisit, dum dixit: *Quamuis sic sublimiter sedeo, tamen audio amicos meos in terra existentes, mihi quotidie gemitus fundentes, & lacrymas. Video labores eorum, &c. ideò visitabo eos; & collocabo eos mecum in sede mea, qua spatiosa est, & omnes bene potest capere &c. Ego charissima Domina eorum, & Mater, obuiabo eis, & occurram eis in morte; vt etiam in ipsa morte consolationem, & refrigerium habeant: & collocabo eos mecum in sede celestis gaudij; vt in brachio dilectionis perpetua, & æterna gloria, cum exultatione immensâ æternaliter requiescant.*

Reuel. l. i.
c. 29.

B. V. prõ-
pta est vt
nos iunet
in morte .

B. V. cul-
tus, solatiũ
morientis .

24 P. Ioannes à Campis Beatæ Virgini Rosarium manibus terebat assiduè . Nul- lum diem Sabbati vacuum abire sinebat, quin aliquam de B. V. historiam narraret. Sub mor- tem ad quendam conuersus; *O si nosset, inquit, mi Pater, quantum in morte afferat animo sola- tium,*

*tium, Deiparam singulari studio coluisse! Simi-
lis huic est illa vox P. Francisci de la Hamai-
de Dionanti morientis: Incredibile est quomo-
do ista misericordiae Mater suos clientulos iuuet* 1654. 19.
Ian.
*in isto transitu. Ego certè sic ab illa me animatum
sentio, ut licet corpore deficiam, animo tamen po-
tentior fiam.*

25 *Oropesæ moriens P. Alphonsus Guil-
lermus narrabat beneficia Dei Matris, cuius* Oropes.
1594. 2.
Febr.
*ope seruatus esset in mari, ne in Anglos pira-
tas incideret. Solatio illi fuit, quòd morere-
tur ipso Dei Matris die. De illo sic annuæ: Ma-
gnà lætitià mortis nuncium excepit, Deo gra-
tes agens, quòd in Societate moreretur. Pera-
ctà igitur totius vitæ Confessione, ipso die,
Purificationi Virginis sacro decessit, cum &
in morbo, & antequam in morbum incideret,
quotidie bis confiteri ei solenne esset.* Bis quo-
tid. con-
fiteatur.

26 *Thomam Stilintonum Anglum in Mes-
fanensi Soc. Iesu tirocinio morientem sacrà* 1617. 15.
Oct.
*obedienciæ religione coactum hæc de se di-
xisse testantur qui illi adfuere. Aiebat sibi in
Flandria inter precandum de salute satagen-
ti, & absorpto, visam Beatiss. Dei Matrem in-
ter Beatos Patres Ignatium, atq; Xauerium: à
qua Thomas manu se prehensum dicebat,
& ductum per viam quandam pulcherrimæ
amœnitatis, ad fabricam quãdam insigni ope-
re augustam. Huc ingredi, aiebat virgo Tho-
mæ: hæc erit habitatio tua. Augustam illam mo-*

lem aiebat Thomas fuisse *templum Societatis*.
 Tum ad BB. PP. Ignatium, & Xauerium versâ
 oratione dicebat Virgo: *Hic iuuenis vester est;*
habete illius curam: ego illum vobis committo.
 ita videri Virginem, & omnia, desisse: at se
 flagrantissimum in se Societatis ineundæ de-
 siderium persensisse; ac singulari deniq; ope
 Virginis in eam penetrasse. Id certè per illam
 à Deo speramus omnes vt nos in Societate
 felici morte defunctos in augustum trium-
 phantis gloriæ Iesu templum inducat, dicatq;:
Hæc erit habitatio tua.

Annuz
 1615.
 Sancta M.
 Mater Dei
 & Virgo,
 &c.

27 P. *Adrianus Pleunius* Brugis moriens
 optauit vt sibi in extremis posito formula vo-
 torum, & formula quâ se B. V. Sodales de-
 dicant legeretur.

C A P V T X I.

*Beate Virgini munusculum aliquod pro fe-
 lici morte offerre.*

Petrus Scarga cum suprema sibi in-
 rare aduerteret, quotidie cibo Eu-
 charistico refectus est, etiam ipso, quo decessit
 die. Paucis ante diem vltimum diebus, vlti-
 mum Cestochouiensi *Deipara* donum misit,
 cereum candidum, quem ipse manu & arte
 suâ, vltimis in illum impensis viribus conflu-
 uerât. Et fuit is cereus imago P. Petri optan-
 tis

Annuz
 Cracou.
 1612.